

Det foreslås desuden, at pligten til offentliggørelse kun vedrører domme.

Bestemmelsen er alene rettet mod domme i civile sager.

Til stk. 2

Det foreslås i stk. 2, at det i ordlyden præciseres, at det er krænkeren, der er forpligtet til at offentliggøre dommen, da dommen er afsagt over den pågældende i anledning af en krænkelse begået af den pågældende. Dette fremgår ikke direkte af ordlyden til direktivets art. 15, men ligger implicit i bestemmelsen.

Forslaget til stk. 2 indebærer for det første, at offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning. For det andet, at offentliggørelsen af dommen skal ske på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges. Det betyder, at retten kan træffe afgørelse om, at offentliggørelsen i for eksempel et dagblad skal ske med samme typer som dagbladets almindelige tekst. Retten træffer afgørelse om offentliggørelsens form, placering etc. efter begæring fra rettig-hedshaveren.

Offentliggørelsen kan eksempelvis ske i dagblade eller på Internettet, herunder på relevante web-sides for eksempel krænkerens eller rettig-hedshaverens web-side. Endvidere kan offentliggørelsen ske ved, at udsende en meddelelse om dommen via distributions-lister til krænkerens kunder.

Ved offentliggørelsen af domme forudsættes det, at persondatalovens regler, herunder behandlingsreglerne i §§ 6-8 overholdes.

I langt de fleste tilfælde, vil domme i civile retlige sager på det immaterialretlige område indeholde § 6 – oplysninger, det vil sige almindelige personoplysninger såsom navn, adresse m.v. Disse oplysninger vil kunne offentliggøres med hjemmel i persondatalogens § 6, stk. 1, nr. 3, hvorefter behandlingen kan finde sted, hvis den er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige – i dette tilfælde krænkeren. En retsafgørelse anses for en retlig forpligtelse ifølge bemærkningerne til persondatalogen.

I de sjældent forekommende tilfælde, hvor der måtte være tale om offentliggørelse af domme, der indeholder følsomme og fortrolige oplysninger efter persondatalogens §§ 7 eller 8, vil persondatalogen medføre, at såfremt der efter en konkret vurdering ikke er hjemmel til at offentliggøre sådanne oplysninger, så skal dommen anonymiseres, det vil sige, at oplysningerne ekstraheres. Det samme gør sig gældende med hensyn til cpr-nummer, der ikke er en følsom oplys-

ning i persondatalovens forstand, men som alligevel er underlagt en særskilt regulering i persondatalogens § 11.

Straffelovens almindelige regler om beskyttelse af privatlivets fred gælder også i forhold til offentliggørelse af domme. Ligesom efter persondatalogens §§ 7 og 8, vil det være yderst sjældent, at der forekommer oplysninger om personlige forhold efter straffelovens § 264 d i disse domme. Hvis dette alligevel måtte være tilfældet, skal dommen anonymiseres, det vil sige oplysningerne ekstraheres.

Domme i straffesager må i henhold til retsplejelovens § 1017 d ikke offentliggøres, medmindre disse er anonymiseret, således at sigtedes, tiltaltes, forrettedes eller vidners identitet ikke fremgår.

I de civile retlige sager, hvor der ud over påstand om erstatning også er påstået straf (sager undergivet privat påtale), forudsættes det, at reglerne i såvel persondatalogen, herunder behandlingsreglerne i §§ 6-8, straffelovens § 264 d og retsplejelovens § 1017 d, overholdes, når dommen offentliggøres. Såfremt der efter en konkret vurdering ikke er hjemmel til at offentliggøre oplysninger omfattet af disse regler, skal oplysningerne anonymiseres, det vil sige at oplysningerne ekstraheres. Det kan eksempelvis være oplysninger om vidners identitet, strafpåstanden etc.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til bestemmelsen under punkt 4.5.1.

Til § 26 d

Plantenyheder, der er beskyttet efter Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 (EF-Tidende 1994, L 227 side 1) om EF-sortsbeskyttelse er ikke omfattet af lov om plantenyheder. Af forordningen artikel 103 fremgår, at krænkelser af rettigheder beskyttet af forordningen skal afgøres efter de retsplejeregler, der finder anvendelse på samme type sager om tilsvarende former for national ejendomsret.

Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 873/2004 af 29. april 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EU-Tidende 2004, L 162 s. 38).

Med forslaget til § 26 d præciseres, at bestemmelserne i §§ 26a – 26c finder tilsvarende anvendelse på krænkelser af plantenyheder, der er omfattet af bestemmelser i nævnte forordning om EF-sortsbeskyttelse.

Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse er gennemført i dansk ret ved lov nr. 301 af 10. maj 1995 om anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om EF-sortsbeskyttelse. Bestemmelserne er